

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoP/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220201905
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4220201905.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Olivera Kolenčíka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti W.: J., nar. XX.XX.XXXX a Y., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny N., deti rodičov: V. R. N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Y. XX a G. W., nar. XX. XX.XXXX, bytom O. XXX, zastúpený Mgr. Elenou Szabóovou, advokátkou, so sídlom Hlavné námestie 7, Nové Zámky, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 11P/22/2020-82 zo dňa 26. mája 2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (ďalej len „prvoinštančný súd“) zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal dočasne znížiť svoju vyživovaciu povinnosť na maloleté deti, určenú rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23CoP/55/2019-898 zo dňa 18.3.2020. Týmto rozsudkom odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 27P/77/2017-779 zo dňa 22.5.2019 tak, že ho zaviazal platiť výživné na maloletú J. vo výške 175 eur mesačne od 2.5.2017 do 31.8.2018 a od 1.9.2018 vo výške 200 eur mesačne zaostalé zročné výživné za obdobie od 2.5.2017 do 29.2.2020 vo výške 2759 eur mu povolil splácať po 100,- eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. Na tvorbu úspor mal J. bol zaviazaný sumou 100 eur mesačne od 2.5.2017 do budúca, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a zročné výživné na tvorbu úspor vo výške 3.397,- eur za obdobie od 2.5.2017 do 29.2.2020 bol povinný zaplatiť na účet maloletej v dvoch splátkach splatných po 6. a 12. mesiacoch po zriadení účtu a oznámenia čísla účtu matkou. Vo vzťahu k maloletej Y. bol zaviazaný platiť výživné vo výške 150 eur mesačne od 2.5.2017 do 31.8.2017 a od 1.9.2017 vo výške 175 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a zaostalé zročné výživné za obdobie od 2.5.2017 do 29.2.2020 vo výške 2.030 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100 eur splatných spolu s bežným výživným od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Odvolací súd ďalej zaviazal otca na platenie tvorby úspor maloletej Y. 100 eur mesačne, od 2.5.2017 do budúca, ktoré je otec povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu na účet maloletej a zročné výživné na tvorbu úspor 3.397 eur za obdobie od 2.5.2017 do 29.2.2020 je otec povinný zaplatiť na účet maloletej vo dvoch splátkach splatných po 6. a 12. mesiacoch od zriadenia tohto účtu a oznámenia čísla účtu bankou.

1.2. Návrh odôvodnil tým, že je podnikateľom v oblasti gastronómie, prevádzkuje piváreň v Trnave. Opatrením Úradu verejného zdravotníctva (ďalej len „ÚVZ“) mu dňa 16.03.2020 bolo zakázané prevádzkovať služby na dobu 14 dní, ktorý zákaz bol predĺžovaný opatrenia zo dňa 30.3.2020 a zo dňa 22.4.2020 a nebolo zrušený ani opatrením zo dňa 5.5.2020. Ocitol sa v situácii, že nemá príjem z podnikania. Požiadal o štátnu podporu na kompenzáciu dôsledkov núteného uzavretia prevádzok v dôsledku tzv. Korona krízy. Tržby z prevádzky použil na nákup tovaru. Za marec dostal príspevok

270 eur, za apríl by mohol dostať 540 eur; z príjmu uhradil výdavky na internet, svoje bývanie, stavu, hygienu, ale nie je schopný zaplatiť ani len bežné výživné bez toho, aby sa dostal pod hranicu životného minima a bez vlastného zavinenia by sa vystavil riziku trestného stíhania a strate výhody splátok zameškaného výživného, Tvrdil, že ku za marec 2020 mal výpadok tržieb vo výške 40 % v porovnaní s marcom 2019, za mesiac apríl a prvú dekádu mája vo výške 100 % tržieb v porovnaní s rovnakým obdobím v roku 2019. Výhľad na obnovenie podnikateľskej činnosti v bývalom rozsahu je aktuálne nepredvídateľný a neistý nielen v dôsledku zmienených opatrení ÚVZ, ale aj v dôsledku obavy zákazníkov pred šírením ochorenia Covid 19 či v dôsledku zvýšenia miery nezamestnanosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti považuje časovo limitovanú ochranu súdu vyhovením návrhu dôvodnú na čiastočnú revitalizáciu jeho podnikateľskej činnosti, aby mu zostalo aspoň životné minimum. Navrhol, aby súd rozhodol neodkladným opatrením tak, že:

a) v období od 1.4.2020 do konca tretieho kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení platnosti opatrení ÚVZ resp. iných orgánov verejnej moci, v dôsledku ktorých nie je možné prevádzkovať pohostinstvo v interiéroch pohostinských a reštauračných zariadení je otec povinný prispievať na výživu maloletej J. sumou 50 eur mesačne a na výživu maloletej Y. sumou 50 eur mesačne, v oboch prípadoch do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí,

b) povinnosť uhradiť v mesačných splátkach po 100 eur spolu s bežným výživným zaostané zročné výživné na maloletú J. za obdobie od 2.5.2017 do 29.2.2020 vo výške 2579 eur a na maloletú Y. za obdobie od 2.5.2017 do 29.2.2020 vo výške 2030 eur súd počnúc 16.3.2020 odkladá tak, že lehota na splnenie povinnosti platiť splátky dlžného výživného spolu s bežným výživným sa začína plynúť 15. dňom štvrtého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení platnosti opatrení, v dôsledku ktorých nie je možné prevádzkovať pohostinstvo v interiéroch pohostinských a reštauračných zariadení,

c) povinnosť platiť na tvorbu úspor maloletej J. sumu 100 eur mesačne od 2.5.2017 do budúca a Y. sumu po 100 eur sa dočasne počnúc 16.3.2020 odkladá tak, že počas doby platnosti opatrení v dôsledku ktorých nie je možné prevádzkovať pohostinstvo v interiéroch pohostinských a reštauračných zariadení a 6 mesiacov po ich skončení nie je navrhovateľ povinný platiť na tvorbu úspor,

d) povinnosť otca uhradiť zročné výživné na tvorbu úspor maloletej J. vo výške 3397 eur za obdobie od 2.5.2017 do 29.2.2020 a zročné výživné na tvorbu úspor maloletej Y. vo výške 3397 eur za obdobie od 2.5.2017 do 29.2.2020 sa počnúc 16.3.2020 odkladá tak, že zročné výživné na tvorbu úspor otec uhradí v troch rovnakých splátkach, z ktorých prvá je splatná do 6 mesiacov po skončení platnosti opatrení ÚVZ resp. iných orgánov verejnej moci, v dôsledku ktorých nie je možné prevádzkovať pohostinstvo v interiéroch pohostinských a reštauračných zariadení, druhá do 12 mesiacov po skončení uvedených opatrení a tretia do 18 mesiacov po skončení uvedených opatrení.

Otec maloletých detí na záver poznamenal, že navrhovaný spôsob dočasnej úpravy zodpovedá možnosti rodiča povinného poskytovať výživu a aj tomu, že v dôsledku prerušenia školskej dochádzky, zákazu hromadných podujatí a súvisiacich opatrení sa redukovali aj výdavky na deti, a to takmer na základné výdavky (stravovanie, hygiena, lieky). V spojení s príspevkom matky na ich výživu nedôjde v dôsledku navrhovaných opatrení k ohrozeniu živobytia detí.

Otec mal za to, že ak by zostal nečinný a nepožiadal o súdnu ochranu, dostal by sa do situácie „svojoľného neplatiča“, rovnako však by bol ohrozený možným výkonom exekúcie, ktorý by bol v daných podmienkach síce legitímnym výkonom práva, avšak za opísaných okolností a všeobecne známeho stavu navodeného mimoriadnou situáciou by bol zároveň nespravodlivým postihnutím majetku povinnej osoby.

1.3. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 360 ods. , 2 § 366 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“). Dospel k záveru, že návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bola dočasne znížená jeho vyživovacia povinnosť (bežná, zročná a tvorba úspor) nie je možné vyhovieť, pretože neexistuje žiadne zákonné ustanovenie v CMP ani v CSP, ktoré by umožňovalo neodkladným opatrením znížiť alebo zvýšiť súdom určené vyživovacie povinnosti rodiča, resp. odklad platenia výživného. Ustanovenie § 366 CMP rieši len možnosť neodkladným opatrením dočasne nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere. Podľa názoru súdu predmetné ustanovenie možno aplikovať len v prípadoch, ak vyživovacia povinnosť rodiča ešte nebola určená žiadnym predchádzajúcim rozhodnutím. V danom prípade však vyživovacia povinnosť otca bola určená súdnym rozhodnutím pred dvoma mesiacmi, dňa 18. 03. 2020. Podľa názoru súdu, prihliadajúc na najlepší záujem maloletých detí, zníženie vyživovacej povinnosti otca má byť predmetom konania vo veci samej a nie neodkladného opatrenia, pretože zníženie resp. zvýšenie výživného na maloleté dieťa vyžaduje rozsiahle dokazovanie a až následne po dôslednom zistení skutkového stavu a zistení zmeny majetkových pomerov oboch rodičov a maloletých detí je možné rozhodnúť o zmene

vyživovacej povinnosti otca. Súd si je vedomý opatrení prijatých v súvislosti s vyhlásením pandémie ochorenia COVID-19, v danom konaní však nemá preukázané majetkové pomery matky a maloletých detí, teda či by rozhodnutím o znížení výživného, bez náležitého dokazovania, neboli maloleté deti vystavené ohrozeniu ich základných životných potrieb. Taktiež nemá preukázané reálne výdavky, ďalšie úspory a iné príjmy otca, ktoré sú rovnako určujúce pri rozhodnutí o znížení výživného. Preto dôvody, ktoré uvádzal v návrhu, môžu mať právny význam len pri rozhodovaní vo veci samej.

1.4. Dodal, že Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 23CoP/55/2019-898 zo dňa 18.3.2020 vyživovaciu povinnosť otca určil v čase, keď už bolo v platnosti opatrenie ÚVZ č. OLP/2595/2020 zo dňa 15.3.2020, t.j. v čase po vyhlásení pandémie ochorenia COVID - 19. V zmysle opatrenia ÚVZ SR č. OLP/4083/2020 zo dňa 19.5.2020 došlo k výraznému uvoľňovaniu opatrení, ktoré boli zavedené pre pandémiu ochorenia COVID-19. S účinnosťou od 20. mája 2020 došlo k znovuotvoreniu maloobchodných prevádzok a prevádzok poskytujúcich služby, čo znamená, že už aj otec maloletých detí mohol obnoviť svoju podnikateľskú činnosť.

1.5. K názoru otca o možnosti ex offa začať konanie vo veci samej dodal, ak otec maloletých detí má za to, že sú splnené podmienky na zníženie jeho vyživovacej povinnosti, má možnosť podať návrh vo veci samej, kde následne súd po rozsiahle vykonanom dokazovaní rozhodne vo veci samej.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec mal. detí, ktorý navrhol rozhodnutie zmeniť tak, že :

a) v období od 1.4.2020 do konca tretieho kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení platnosti opatrení ÚVZ resp. iných orgánov verejnej moci, v dôsledku ktorých nie je možné prevádzkovať pohostinstvo v interiéroch pohostinských a reštauračných zariadení je otec povinný prispievať na výživu maloletej J. sumou 120 eur mesačne a na výživu maloletej Y. sumou 120 eur mesačne, v oboch prípadoch do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí,

b) povinnosť uhradiť v mesačných splátkach po 100 eur spolu s bežným výživným zaostalé zročné výživné na maloletú J. za obdobie od 2.5.2017 do 29.2.2020 vo výške 2579 eur a na maloletú Lujzu za obdobie od 2.5.2017 do 29.2.2020 vo výške 2030 eur súd počnúc 16.3.2020 odkladá tak, že lehota na splnenie povinnosti platiť splátky dlžného výživného spolu s bežným výživným začína plynúť 15. dňom štvrtého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení platnosti opatrení, v dôsledku ktorých nie je možné prevádzkovať pohostinstvo v interiéroch pohostinských a reštauračných zariadení,

c) povinnosť platiť na tvorbu úspor maloletej J. sumu 100 eur mesačne od 2.5.2017 do budúca a Y. sumu po 100 eur sa dočasne počnúc 16.3.2020 odkladá tak, že počas doby platnosti opatrení, v dôsledku ktorých nie je možné prevádzkovať pohostinstvo v interiéroch pohostinských a reštauračných zariadení a 6 mesiacov po ich skončení nie je navrhovateľ povinný platiť na tvorbu úspor,

d) povinnosť otca uhradiť zročné výživné na tvorbu úspor maloletej J. vo výške 3397 eur za obdobie od 2.5.2017 do 29.2.2020 a zročné výživné na tvorbu úspor maloletej Y. vo výške 3397 eur za obdobie od 2.5.2017 do 29.2.2020 sa počnúc 16.3.2020 odkladá tak, že zročné výživné na tvorbu úspor otec uhradí v troch rovnakých splátkach, z ktorých prvá je splatná do 6 mesiacov po skončení platnosti opatrení ÚVZ resp. iných orgánov verejnej moci, v dôsledku ktorých nie je možné prevádzkovať pohostinstvo v interiéroch pohostinských a reštauračných zariadení, druhá do 12 mesiacov po skončení uvedených opatrení a tretia do 18 mesiacov po skončení uvedených opatrení.

2.1. Nesúhlasil s právnou argumentáciou súdu prvej inštancie ohľadne ust. § 366 CMP. V tejto súvislosti poukázal na možnosť aplikácie čl. 3 Všeobecných zásad CMP, ktorý vytvára rámec pre právne vzťahy, ktoré nemajú výslovnú zákonnú úpravu a ktoré podporuje sudcovskú tvorbu práva. Situácia s pandemiou koronavírusu je bezprecedentná, preto musí byť zákon tak všeobecný, aby bolo možné reagovať na novú situáciu. Podľa neho je potrebné v tejto situácii citlivo vyvažovať záujem chránený a ohrozený. Keďže komunikácia medzi ním a matkou detí je komplikovaná, nevie sa s ňou dohodnúť o plnení vyživovacej povinnosti, preto sa obrátil na súd. K záverom súdu ohľadne dokazovania uviedol, že ani v iných prípadoch sa pri predbežných opatreniach nevykonáva rozsiahle dokazovanie. Majetkové pomery sú známe z rozsudku Krajského súdu Trnava, ktorým bolo rozhodnuté o nárokoch detí na výživné. Z rozhodnutia nie je zrejmé, ako sa vyhovením návrhu v častiach, okrem zníženia bežného výživného, znížila životná úroveň detí. Nesúhlasil s názorom, že krátkodobá zmena pomerov nie je dôvodom na vydanie neodkladného opatrenia, pretože rozhodnutie o výživnom smeruje do budúca čím by odrážalo určitú trvalosť rozhodnutia. Namietal dôvodnosť úvahy súdu, že rozhodnutie súdu z 18.03.2020 už reflektovalo vzniknutú situáciu, vyhlásenú opatrením z 15.3.2020 s poukazom na to, že

nik nepredpokladal nariadenie tak masívneho rozsahu opatrení ako boli realizované. Poukázal na to, že bežné výživné je dosť vysoké na to, aby aj bez tvorby úspor pokrylo potreby oboch maloletých detí.

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť, keď odvolacie dôvody odvolateľa nie sú dôvodné.

5. V danej veci otec návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odvodňuje dočasnou stratou príjmov z podnikateľskej činnosti v dôsledku pandemickej situácie, ktorá nastala po vyhlásení rozsudku o určení jeho vyživovacej povinnosti. Tvrdí, že nemohol prevádzkovať piváreň, pretože Opatrením Úradu verejného zdravotníctva zo dňa 16.3.2020 bolo zakázané prevádzkovať služby na dobu 14 dní, ktorý zákaz bol predlžovaný opatreniami zo dňa 30.3.2020, 22.4.2020 a 5.5.2020. Z týchto dôvodov žiada jednak znížiť jeho vyživovaciu povinnosť na mal. J. zo sumy 200 eur na sumu 120 eur mesačne, na mal. Y. zo sumy 175 eur na 120 eur mesačne od 01.04.2020 do bližšie nekonkretizovaného obdobia po skončení platnosti opatrení ÚVZ. Okrem toho žiada odklad platenia splátok zaostalého bežného výživného za obdobie od 2.5.2017 do 29.2.2020, ročného výživného na tvorbu úspor za rovnaké obdobie a platieb výživného na tvorbu úspor od 2.5.2017 do budúca na obe deti a to na obdobie po skončení platnosti opatrení ÚVZ.

6. Dôvodom na zmenu rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov, teda výrazná zmena tých okolností, ktoré boli podkladom pôvodného súdneho rozhodnutia o výživnom, teda zvýšenie alebo zníženie príjmu, ktoré ovplyvňuje povinného rodiča. Podmienkou je, že sa nejedná len o krátkodobú zmenu. V tejto súvislosti je pandémia koronavírusu len dočasnou zmenou a preto nie je možné v každom prípade, ak dôjde k dočasnej zmene príjmu povinného rodiča, automaticky pristupovať k zníženiu výživného. Kvalifikovanou zmenou pre zmenu výživného by mohlo byť napr. prepustenie zo zamestnania pri hromadnom prepúšťaní, z dôvodu nadbytočnosti, či kvôli zániku zamestnávateľa, teda situácia by sa zmenila natoľko, že by existoval dôvod na to, aby súd uvažoval o znížení výživného.

7. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutná potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi ako aj hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvanie uplatneného nároku, ktorému má súdom byť súdom poskytnutá neodkladná ochrana. Pri rozhodovaní súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah dokazovania zúžený oproti dokazovaniu v konaní vo veci samej.

8. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

9. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

10. Odvolací súd sa po prejedaní veci stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie v tom, že právna úprava Civilného mimosporového poriadku nemá úpravu, ktorá by umožňovala o požadovanom návrhu vôbec rozhodovať. Civilný mimosporový poriadok predstavuje špeciálnu právnu úpravu vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku, čo znamená, že Civilný mimosporový poriadok upravuje len určité odlišnosti od všeobecného procesného režimu, ktorý je upravený v Civilnom sporovom poriadku. Preto platí, že na mimosporové konania upravené Civilným mimosporovým poriadkom sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku len vtedy, ak Civilný mimosporový poriadok nemá odlišnú úpravu, teda neobsahuje úpravu, ktorá je buď v obsahovom rozpore s úpravou v Civilnom sporovom poriadku, alebo výslovne vylučuje aplikáciu niektorých ustanovení upravených v Civilnom sporovom poriadku.

11. Civilný mimosporový poriadok upravuje iba niektoré druhy neodkladných opatrení, medzi ktoré patrí aj neodkladné opatrenie vo veciach výživného. Neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere. Výsledkom rozhodnutia súdu o nariadení neodkladného opatrenia je uloženie povinnosti platiť výživné len v nevyhnutnej miere, aby postačovalo aspoň na uhradenie základných nevyhnutných životných potrieb. Predpokladom tohto rozhodnutia je, že nebolo doposiaľ rozhodnuté o povinnosti platiť výživné, čo vyplýva z logického a gramatického výkladu tohto ustanovenia. Právna úprava neodkladného opatrenia vo veciach výživného podľa CMP neumožňuje zrušiť povinnosť platiť výživné, a ani odložiť povinnosť platiť ročné výživné alebo výživné na tvorbu úspor, ale len možnosť nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere, ak ešte výživné určené nebolo. V tomto prípade bolo výživné na maloleté deti určené právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu, a nie je preto možné rozhodnúť o znížení už určenej vyživovacej povinnosti povinnej osoby.

12. K odvolacej námietke týkajúcej sa aplikácie čl. 3 Všeobecných zásad CMP, podľa ktorého 1) ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa toho ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci, (2) ak takéhoto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by prijal, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít odvolací súd zastáva názor, že tento článok nie je možné aplikovať. Nejde totiž o prípad, kedy je uplatnený nárok zákonom vo všeobecnosti prípustný a akceptovateľný a niet ustanovenia, pod ktoré by bolo možné nárok subsumovať. V danej veci ide o prípad, keď zákon má úpravu výživného neodkladným opatrením výslovne vymedzenú, a preto nemožno ani výkladom či aplikáciou iného ustanovenia takto určenú úpravu právnych vzťahov vo veciach výživného rozširovať.

13. Ohľadne odkladu platenia zročného výživného a výživného na tvorbu úspor (b, c, d v odvolaní) okrem už vyššie uvedeného je potrebné zdôrazniť, že o zročnom výživnom, vrátane úspor, bolo rozhodnuté rozsudkom KS Trnava Trnave č. k. 23CoP/55/2019-898 zo dňa 18.3.2020 tak, ako je uvedené v odseku 1 tohto uznesenia. To znamená, že pokiaľ o týchto nárokoch už bolo právoplatne rozhodnuté a to nielen čo do výšky, ale aj lehoty plnenia, nie je možné tieto nároky korigovať či iným spôsobom meniť, navyše, neodkladným opatrením. Jediné, o čom by bolo možné uvažovať, je v prípade exekúcie požiadať o odklad exekúcie zo sociálnych dôvodov, ktorý nie je vylúčený ani pri vymáhaní výživného alebo o povolenie splátok. Ani orgány činné v trestnom konaní a súdy nie sú viazané rozhodnutím súdu o výživnom určenom v civilnom konaní pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy (§ 207 Trestného zákona).

14. V prípade podstatnej zmeny pomerov na strane otca, pokiaľ ide o jeho finančnú situáciu, má možnosť podať návrh na zmenu rozhodnutia o výživnom. Začatie konania z úradnej povinnosti súdom nie je dôvodné, pretože vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti konanie o zníženie vyživovacej povinnosti povinnej osoby už len z logiky veci nie je konaním, ktoré je v záujme dieťaťa.

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

16. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52, keďže tu nešlo o žiaden prípad výnimky (podľa § 53, § 54 alebo § 55 CMP) v zmysle citovaného pravidla CMP.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).